

ת"פ 12330/10/16 - מדינת ישראל נגד סעד סעד, אילקין שירממדוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 12330-10-16 מדינת ישראל נ' סעד(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

מאשימה

נגד

נאשמים

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז חיפה - פלילי

1. סעד סעד

2. אילקין שירממדוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד טל עופר

ב"כ הנאשם 1 - עו"ד איהב ספייה

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד שגיא מלח - סיגוריה ציבורית

הנאשמים 1 + 2 הובאו באמצעות הליווי

הילדים אשתו אמו של הנאשם 1

אביו וארוסתו של הנאשם 2

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בהסדר טיעון חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש בעבירות של ניסיון שוד לפי סעיפים 402(ב) + 25 + 29 לחוק; מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק (נאשם 1 בלבד); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק (נאשם 1 בלבד); אי ציות לרמזור אדום לפי תקנות (640ב) ותקנה 22(א) + (ב) לתקנות התעבורה [נ"ח] התשכ"ה-1961 וסעיפים 62(8) ו-68 לפקודת התעבורה (נאשם 1 בלבד). אי ציות להוראת שוטר 62(8) לפקודת התעבורה (נאשם 1 בלבד); אי מתן זכות קדימה לפי תקנה 64(ג) לתקנות התעבורה (נאשם 1 בלבד).

2. בכתב האישום תואר רצף אירועים כדלקמן: בין הנאשמים היתה הכרות מוקדמת ונאשם 2 השתמש ברכב השייך לאחרת בעת האירועים. ביום 25.9.16, עובר לשעה 5:45, הגיעו הנאשמים ברכב לקיוסק "סלים" בפינת הרחובות יהושפט ועצמאות בעכו. הם נכנסו לקיוסק, שתו משקה אלכוהולי וחזרו לרכב. נאשם 1 התיישב במושב הנהג והנאשם 2 התיישב לידו. הם חסמו באמצעות הרכב את הכניסה לכיכר הסמוכה לקיוסק והשליכו מתוך הרכב בקבוקי זכוכית. הנאשם 1 נופף בחפץ הנחזה להיות אקדח. בעקבות מעשים אלה הוזעקו למקום 3 ניידות עם אורות מהבהבים. הנאשם 1 הבחין בניידות והחל בנסיעה מהירה ברחוב יהושפט. השוטרים כרזו לו לעצור, ברם, הנאשם 1 לא נענה לקריאותיהם והמשיך בנסיעה מהירה דרך

עמוד 1

מספר כיכרות תוך כדי שהוא מבצע עבירות תנועה ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור. בסופו של עניין, המשיך הנאשם 1 לנסוע בכביש 85 לכיוון כפר מכר, אז נותק הקשר בין השוטרים לבין הרכב. לפני כן כרוז השוטרים לנאשם לעצור בצד, הפעילו סירנות ואורות מהבהבים ולמרות ששמע אותם הנאשם 1, נמנע מלציית להוראותיהם ונמלט מפניהם בכוונה להפריע להם בעת שהם ממלאים תפקידם או להכשילם בכך, הכל כאשר הנאשם 2 יושב לצידו וכאשר הנאשם 1 נג דרך נמהרת באופן שיש בו כדי לסכן חיי אדם או לגרום להם לחבלה.

3. בסמוך לשעה 06:00, ולאחר שהצליחו להמלט מהשוטרים, החנו הנאשמים את הרכב באיזור אתר בניה של רכבת ישראל הסמוך לתחנת הדלק סונול על כביש 85. הנאשמים יצאו מן הרכב כשהם מצוידים בחפץ הנחזה לאקדח ונכנסו לתוך קרוואן בו נמצא המתלון שהוא יליד 1949, שעבד כמאבטח באתר. הנאשמים אמרו למתלון שישב באותה עת בקרוואן להרים ידיים וכיוונו לעברו את החפץ דמוי האקדח. הנאשם 1 היכה אותו באמצעות ידיו, הפילו מן הכסא ארצה ושני הנאשמים המשיכו להכות בו ובעטו בו בעודו שרוע על הרצפה. הנאשמים הרימו את המתלון, הושיבו אותו בחזרה על הכסא ודרשו לקבל ממנו ₪ 100,000 כאשר הנאשם 1 שב והצמיד לראשו את החפץ דמוי האקדח. הנאשם 1 אמר: "אני אוריד אותך" בכוונה להפחיד את המתלון והנאשם 2 ביקש מן הנאשם 1 להמתין. הנאשם 2 הפיל את המתלון שוב על הרצפה והנאשמים בעטו בו, ובנוסף, במהלך האירוע הנאשם 1 חנק את המתלון בצווארו באמצעות כבל של מטען טלפון שהיה במקום. תוך כדי כך חפשו הנאשמים בקרוואן, הפכו את הצידוד שהיה בו וביצעו חיפוש על גופו של המתלון ולקחו מכיסו צרור מפתחות. לאחר מכן עזבו הנאשמים את הקרוואן, השליכו את צרור המפתחות, נכנסו לרכב ונמלטו מן המקום. במעשיהם ניסו הנאשמים בצוואת חדא לגנוב מן המתלון לגנוב סך של ₪ 100,000 (שיש להעיר שלא היתה סיבה להניח שכמות כסף כאמור נמצאת במקום, וכפי הנראה גם לא היתה במקום), או כל דבר ערך אחר, וכי בעת המעשה ולפניו ואחריו ביצעו ואיימו לבצע בו מעשה אלימות כדי להשיג את מבוקשם.

טיעוני המאשימה לעניין העונש

4. באשר למתחם הענישה נטען כי נפגעו הערכים המוגנים של תחושת הבטחון, שלמות הגוף ושמירה על הקניין. כמו כן, מעשי הנאשם 1 בכל הקשור לשימוש ברכב פגעו בבטחונם, בשלמות גופם וברכושם של משתמשי הדרך ובשמירה על שלטון החוק.

5. המדינה אזכרה פסיקה לגבי חומרתן של עבירות השוד ונסיון השוד : ע"פ 3907/10 **נעמנה נ' מדינת ישראל** (23.3.11); ע"פ 588/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (27.8.2013). צויינה גם הפסיקה שהדגישה את הצורך לנקוט בענישה מחמירה ואפקטיבית כלפי מבצעי עבירת שוד: ע"פ 3219/09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל** (7.7.2009).

6. נטען שבמקרה דנן, נסיבות העבירות מלמדות על חומרת המעשים. נטען שמדובר בביצוע של שורה ארוכה של אירועים פליליים ברצף. נטען שבכל שלב ושלב יכלו הנאשמים לעצור ולהפסיק את מעשיהם

אבל בחרו תחת זאת להסלימם עד שהגיעו למעשי האלימות כלפי המתלונן, שהוא אדם מבוגר ששהה לבדו באתר בניה. נטען שהמעשים מלמדים על העדר מורא מפני החוק וגורמי אכיפתו וכי הנאשמים הצטיידו בחפץ הנחזה לאקדח בו השתמשו באירוע הניסיון לשוד וכי מדובר בנאשמים שהם "שני בחורים צעירים וחסונים" שניצלו את כוחם הפיזי כדי לנסות ולגרוף רווחים קלים מול קרבנם שהינו אדם מבוגר. נטען שהנאשמים יכלו להגיע לאותה תוצאה גם מבלי להפעיל מסכת קשה של אלימות והשפלה כלפי המתלונן אך בחרו להתעלל בו פיסית ונפשית. נטען שיש להביא בחשבון לא רק את הנזק שנגרם בפועל אלא הנזק שהיה צפוי להגרם. נטען עוד שקיימת חשיבות לענישה מחמירה לצורך הרתעת עבריינים פוטנציאליים אחרים.

7. המדינה הוסיפה טיעונים באשר לתסקיר הקרבן ואימצה את העמדה שהמתלונן נפגע קשה בנפשו כתוצאה מהאירוע. נטען גם לפגיעה כלכלית כתוצאה מהאירוע, שמאז המתלונן אינו עובד ונותר חבול וכואב ומלווה בתחושות חזקות של השפלה. נטען עוד לפגיעות פיזיות בו שתוצאותיהן המשיכו להשפיע משך תקופה שלאחר האירוע.

8. ביחס לתסקיר שנערך לנאשם 1 נטען שמדובר בתסקיר שלילי שצוין בו סיכון גבוה להישנות העבירות בעתיד. ביחס לתסקיר שנערך לנאשם 2 נטען שמדובר בתסקיר שלילי ללא המלצה טיפולית.

9. באשר למדיניות הענישה נטען למתחם ענישה הולם שבין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל לעבירת ניסיון השוד ולגבי העבירות מעשה הפזיזות והרשלנות, הפרעה לשוטרים ועבירות התעבורה - 1 עד 3 שנות מאסר בפועל.

10. אוזכרה פסיקה ביחס לניסיון השוד: ע"פ 5368/14 **ציון אברהם נ' מדינת ישראל** (8.9.2014) - שם נדון המערער בערכאה הדיונית ל- 42 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות שוד בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לביצוע פשע כאשר היה מדובר בשוד מתדלק בתחנת דלק בשעת לילה מאוחרת תוך כדי איומים באמצעות כלי הנחזה לאקדח והפעלת אלימות. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 5611/14 **מנסור אבו עווד נ' מדינת ישראל** (8.5.2016) - בוצע שוד בנסיבות מחמירות בקשיש על ידי שב"ח ואחר שעבדו אצלו, תוך כדי הפעלת אלימות, חניקה וקשירת המתלונן. הוטל עונש של 8 שנות מאסר בפועל. בבית המשפט העליון הוקל העונש ל- 7 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 1178/14 **מדינת ישראל נ' שי מיכאלשווילי** (23.6.2014) - הורשע המשיב בקשירת קשר, שוד בנסיבות מחמירות, שינוי זהות רכב ועבירות תעבורה כאשר הוא הגיע עם אחר לחנות תכשיטים במטרה לבצע שוד באמצעות אקדח צעצוע. השניים תקפו את המתלונן ופצעו אותו. הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל ובבית המשפט העליון הוחמר העונש ל- 52 חודשי מאסר מפאת עבר פלילי קודם של עבירת שוד בנסיבות מחמירות ושיקולי הרתעה.

בע"פ 223/11 **מוחמד טברי נ' מדינת ישראל** (25.4.2012) - בעקבות שוד נהג מונית באיומי סכין שכלל בעיטה בגופו, איומים והשמדת ראיה, הוטל על המערער, שהיה בעל עבר פלילי מכביד, 50 חודשי מאסר בפועל

. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

11. באשר למעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטור ועבירות תעבורה אוזכרו המקרים הבאים:
ע"פ 4235/14 **ראאד חטיב נ' מדינת ישראל** (3.2.2015) - במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, כניסה לישראל שלא כחוק, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה בשכרות כאשר המערער ואחרים נסעו ברכב השייך לאחר ללא הסכמתו לאחר מסיבה בהיותם שיכורים, פגעו ברכבים והתנהל אחריהם מרדף לאורך 8 ק"מ שגרם לפגיעה בניידת. בערכאה הדיונית נגזר עונש של 36 חודשי מאסר בפועל על המערער. הערעור נדחה.

בע"פ 5446/13 **אברהם סאבר נ' מדינת ישראל** (9.2.2014) בגין עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטור, נהיגה בפסילה ועבירות תעבורה, הוטלו על נהג אוטובוס זהיר שביצע את העבירות עם 8 נוסעים ברכב, נגזרו 14 חודשי מאסר. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

בע"פ 10476/09 **סביח נ' מדינת ישראל** (6.10.2010) הורשע המערער בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, הפרעה לשוטור ונהיגה ללא ביטוח ורישיון כאשר המערער שנהג ברכב נמלט לאחר שהתבקש לעצור תוך שהוא מתמרן בין מכוניות. היה מדובר בצעיר ללא עבר פלילי ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בערכאה הדיונית כאשר בערעור הופחת העונש ל-18 חודשי מאסר.

12. בסופו של עניין ביקשה המדינה להטיל ענישה הולמת בתוך המתחם שהתבקש, מאסרים על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס ולהטיל על הנאשם 1 פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם 1 לעניין העונש

13. נטען שלאחר תיקון כתב האישום ושינוי סעיפי האישום של שוד לניסיון שוד ומחיקת עבירת האיומים, ניתנה הודאה מיידית על ידי הנאשם 1. נטען שהנאשם 1 הביע חרטה כנה ומלאה ומצטער על מעשיו שביצע עת היה שתוי. נטען שהמקרה לא היה מתוכנן וכי מדובר בעבירה ספונטנית. נטען כי הנאשם 1 הינו אדם צעיר בן 34, שחוזה בהתבגרותו אירועים קשים והתחבר לחברה שולית בעוד שאחיו ואחיותיו נורמטיביים. נטען שהיום הוא השתנה. הוגש מכתב (מיום 12.3.2017) מקצין האסירים לפיו הנאשם 1 סיים לאחרונה תקופת ניסיון בתפקיד תומך, - בו צויין שהתנהלות הנאשם 1 בביצוע התפקיד הינו ללא דופי. נטען שהוא נמצא במסגרת טיפולית במעצר. תוארו נסיבותיו האישיות הקשות. נטען עוד שמדובר במפרנס יחיד וכי אשתו בהריון. ביחס לעברו נטען שהוא כעת עבר שינוי.

14. אוזכרה פסיקה כדלקמן: ת"פ 30669-06-16 **מדינת ישראל נ' ניקיטה קוזלוב** (6.12.2016) - שם בגין ניסיון שוד לפי סעיף 402(א) לחוק הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה ניסה הנאשם לשדוד שרשרת מעוברת אורח ברחוב.

בת"פ 1367-06-14 **מדינת ישראל נ' תהאר עבד אל ראני** (6.10.2016) - בגין עבירת שוד של קשיש בן 86 עמוד 4

בחנות לפי סעיף 402(ב) לחוק, נגזרו על אחד הנאשמים (שהיה בן 19) 10 חודשי מאסר בפועל ועל השני (שהיה בן 22) נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 211775-06-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.9.2016) בגין ביצוע עבירות שוד סניף בנק באמצעות פתק תוך כדי איומים לפי סעיף 402(א) לחוק אך ללא הפעלת אלימות, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני ב"כ הנאשם 2 לעניין העונש

15. נטען שמתחם הענישה שהוצע על ידי המדינה אינו מתאים לנסיבות ולהסדר שנכרת כאשר היה תיקון משמעותי ביותר של כתב האישום. נטען שהפסיקה שהגישה המדינה התייחסה בעיקר לעבירות שוד שהושלמו כאשר נסיבותיהן אלימות ביותר, ולא עבירות ניסיון כאשר במקרה דנן אין כל ראייה שהמתלון כלל ניזוק באופן פיסי. נטען שיש לתת משקל משמעותי לתיקון בכתב האישום והסניגור חזר וציין את הפער בין כתב האישום המקורי לכתב האישום המתוקן.

16. הוזכר שהנאשם 2 עצור מזה 6 חודשים לראשונה בחייו (למעט שהות בכלא צבאי).

17. הסניגור ביקש שלא לקבל ממצאי תסקיר הנפגע. צוין שהמתלון העיד משך מספר שעות בבית המשפט ונטען כי עדותו היתה בלתי מהימנה מבחינת הטענות לעניין הפגיעות הנפשיות בו ונטען שהוא הותיר רושם שלא איפשר לגשר על הפער בין טענותיו לבין מצבו לאשורו של דבר. נטען שבעדותו התמודד המתלון עם כל שאלה, התבדח, הישיר מבט כלפי הנאשמים ולא נראה כאדם שהפך לשבר כלי. צוין שלא ניתן אלא לתהות מדוע אין כלל תיעוד רפואי על הפגיעות הנטענות ונטען שכנראה המתלון לא נבדק כלל ולא עבר טיפול רפואי למרות האמור בתסקיר.

18. הסניגור לא הקל ראש בעבירות וטען שהנאשם מבין את חומרת מעשיו. הסניגור הסכים כי היה מדובר בחוויה טראומטית עבור המתלון אך הדגיש שעדיין קיים פער בין המתואר בתסקיר הקרבן לבין המצב לאשורו. כך ביקש הסניגור לתת משקל נמוך לתסקיר הקרבן והביע נכונות למתן פיצוי סביר למתלון.

19. נטען שלא התקיימה עבירת קשירת קשר ולא היה תכנון מראש אלא שמדובר באירוע בודד וספונטני "על גבול אירוע אידיוטי". דהיינו, שהכניסה לקרוואן באתר בניה בלי בדיקה או מידע מוקדם, ודרישה כלפי שומר שנמצא באופן אקראי במקום שיביא 100,000 ₪, משקף פעילות של שני אנשים שתוים שאינם שקולים בדעתם. נטען עוד שהנאשם 2 על פי עברו אינו אדם אלים.

20. הוזכרו הנתונים האישיים והמשפחתיים של הנאשם 2 ונטען כי האירוע מהווה חריג בהתנהלותו משך חייו. נטען שבתסקיר הוערך סיכון בינוני בלבד. נטען שמדובר בנאשם שעובד למחייתו

והוזכר שמעורבותו בכתב האישום מתייחסת לחלק האחרון של מסכת האירועים בלבד. נטען שיש להטיל עונש הולם, אך כזה המתחשב גם בנתוניו של הנאשם. צוין שפעילותו במסגרת המעצר חיובית וכי הוא בין היתר משמש אחראי מטבח ותומך בעצורים אחרים בבית המעצר ואחראי בבית הכנסת שם.

21. ביחס לפסיקה נטען שקיים טווח רחב מאוד ביחס לעבירות השוד והסניגור הציע טווח שבין 6 חודשים ל- 28 חודשי מאסר.

אוזכרו ע"פ 7952/15 **אטובראן נ' מדינת ישראל** (1.2.2016) שם ננקטה אלימות ממשית בעבירת שוד מושלמת ונקבע טווח ענישה שבין 6 חודשי מאסר ל- 24 חודשים ות"פ 52806-08-15 **מדינת ישראל נ' גילי אור וענונו** (9.2.2016) שם בוצע שוד סניף דואר באמצעות אקדח דמי, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק, בגינה הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל.

22. בסיום, ביקש הסניגור לראות במקרה חריג להתנהלותו הרגילה של הנאשם 2 וביקש כי יוטל עונש ברף הנמוך של מתחם הענישה.

23. הנאשם 1 מסר מכתב שתאר נסיבותיו האישיות, הדגיש את הצורך לטפל בילדיו והודה שכל חייו השתמש בסמים אך שמזה שנתיים וחצי הוא נקי. הוא הביע צער על מעשיו וחשש מפני אובדן משפחתו והביע גם בוושה ביחס למעשיו וטען שהשתנה מאז מעצרו. הוא ביקש הזדמנות להוכיח שהוא השתנה.

24. בבית המשפט הנאשם 1 התנצל פעם נוספת ולקח אחריות על מעשיו.

25. הנאשם 2 הביע צער על מעשיו ובושה כלפי משפחתו ומשפחתו המורחבת והזכיר שהוא נמצא חצי שנה במעצר והוא תאר את נסיבותיו האישיות.

בבית המשפט הנאשם 2 ביקש להתנצל בפני המתלונן והזכיר את פעילותו החיובית בכלא והביע מוכנות לפצות את המתלונן.

דין

26. לחובת נאשם 1 יש 10 הרשעות קודמות בגין עבירות נשק, עבירות כלפי שוטרים, עבירות אלימות עבירות סמים ועבירת החזקת סכין. כמו כן לחובתו שתי קביעות לפיהן ביצע חבלה כאשר העבריון מזויין, שבל"ר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונהיגה ללא רישיון. הנאשם 1 ריצה 3 מאסרים בעברו.

27. לחובתו של הנאשם 2 ארבע הרשעות קודמות בגין החזקת סמים לשימוש עצמי והעדר

משירות. כמו כן לחובתו קביעה לפיה ביצע עבירה של החזקת סכין.

תסקיר שירות המבחן של הנאשם 1

28. צוין שהנאשם 1 בן 31, מכור לסמים (הוא טען שהוא נקי מזה שנתיים וחצי) נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים צעירים, חלקם מנישואין קודמים כאשר אשתו הנוכחית בהריון מתקדם. משפחת מוצאו נורמטיבית. הוא החל להשתמש בסמים מגיל צעיר והתחבר לחברה שולית. תוארה ההיסטוריה העבריינית שצוינה לעיל. באשר לעבירות הנוכחיות צוין שהוא מקבל אחריות חלקית כאשר באותו יום השתמש בסם מסוג "נייס גיי" ושתה אלכוהול וייחס התנהלותו ואובדן השליטה לשימוש בחומרים. הוא הכחיש את המיוחס לו באשר לניסיון השוד. נטען שמדובר ביחס פוגעני מצד גורמי החוק כלפיו.

29. שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לבחון דפוסי התנהגותו המאופיינים בהרס עצמי ונוטה להשליך נסיבות התנהלותו על התמכרות לסמים וחיבור לגורמים שליליים. הוא שלל נזקקות טיפולית לנושא הסמים. שירות המבחן לא נתן אמון בדיווחים בנוגע להעדר שימוש בסמים בתקופה האחרונה והעריך שללא הליך טיפולי אינטנסיבי הן באשר לשימוש בחומרים והן באשר לאלימות, כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות בעתיד ולא הובאה המלצה טיפולית בהתחשב בהעדר חיבור לקיום נזקקות טיפולית. הומלץ להמליץ בפני שב"ס לבחון צרכים טיפוליים.

תסקיר שירות המבחן של הנאשם 2

30. תוארו קורות חייו של הנאשם 2 שהוא בן 27, רווק, ועבד טרם מעצרו באולם אירועים. הוא עלה לישראל בשנת 1997. משפחת מוצאו נורמטיבית. תואר שירות צבאי חלקי. תואר עברו הפלילי של הנאשם 2 וביחס לעבירה הנוכחית הוא טען שהיה תחת השפעת אלכוהול שפגעה ביכולתו להפעיל שיקול דעת. הוא התקשה להסביר את המניעים שעמדו ברקע ביצוע עבירת האלימות והדגיש את הפגיעה בשיקול דעתו כתוצאה מהשימוש באלכוהול.

31. שירות המבחן העריך כי מדבריו עולה שהנאשם 2 מכיר בהשלכות מעשיו וחומרם על אף שהוא נוקט עמדה הגנתית. באשר להערכת הסיכון הוערך שקיימת רמת סיכון ברמת חומרה בינונית להישנות עבירות. לא הובאה המלצה טיפולית.

תסקיר נפגע העבירה

32. תסקיר הקרבן שנערך למתלון תאר שהוא בן 68, שימש כמאבטח באתר בניה בעת שעבר את החווה הטראומטית שתוארה בכתב האישום. נכתב שלעובדה שנפגע בגילו משמעות ייחודית עם

השלכות עמוקות של נזקי הפגיעה על חייו כיוון שהוא בגיר יותר מבחינה פיסית ובעל יכולת מצומצמת להגן על עצמו. תואר שנסיבות חייו מנעו ממנו את האפשרות שלא לעבוד למרות גילו כאשר פגיעות הנאשמים בו גדעו את יכולת העבודה שלו. תואר שלדבריו מעשה האלימות גרם לו לפציעות וחבלות קשות מהן הוא סובל עד היום אך מפאת בושה ופחד לא פנה לקבלת טיפול רפואי לרבות ביום התקיפה. צוין עוד שהוא מסתיר דבר הפגיעה בפני מרבית ילדיו ומשפחתו המורחבת. בתסקיר תוארה פגיעה במישור הפיסי כפגיעה קשה וכי הוא ממשיך לסבול כאבים חזקים בחלקי גוף שונים עד כדי כך שהוא מתקשה בהליכה והוא גם סובל מכאבי ראש ומצב פיסי מדורדר. תוארה גם פגיעה קשה במישור הנפשי.

33. עורכת התסקיר התרשמה שהמתלון סובל מתסמיני פוסט טראומה רבים וחמורים. תוארה גם פגיעה במישור התפקודי כלכלי ומשפחתי והומלץ על פיצוי משמעותי למתלון כתוצאה מכך.

דין

34. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם השמירה על שלטון החוק והבטיחות בדרכים, שמירה על שלמות הגוף, הכבוד והקניין. הפגיעה בערכים המוגנים עד לאירועי האלימות היתה בינונית כאשר אמנם מדובר בבריחה משוטרים ונסיעה מהירה, אם כי יש לציין שלא התנהל מרדף ארוך מאוד ולא היו פגיעות בנפש או ברכוש כתוצאה ממנו. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מאירועי האלימות וניסיון השוד מורכבת יותר ואפרט בהמשך.

35. אני מקל ראש בחומרת אירוע ניסיון השוד ויחד עם זאת יש לציין כי על אף שהנאשמים יצרו סיטואציה אלימה ומסוכנת הנסיבות של המקרה חריגות ומוזרות לעומת נסיבות "סטנדרטיות" של עבירת שוד. הנאשמים פרצו באופן מקרי לתוך אתר בניה מזדמן ואין זה מובן מדוע חשבו לדרוש מהשומר שנמצא במקום סכום של 100,000 ₪. נראה שמדובר בפרי דמיונם שהושפע מצריכת הסמים ו/או אלוהול קודם לכן. מהתנהגותם כלפי המתלון אכן עולה תמונה מפחידה מאוד מנקודת מבטו כאשר הוא הופתע בשעת בוקר מוקדמת כשהשנים פרצו באלימות לתוך הקרוואן והתנהגו כלפיו באלימות שהיתה גם משפילה.

36. הנאשמים הודו בביצוע האירועים שתוארו בכתב האישום. אולם, אציין שאיני מקבל את התיאור שסופק על ידי המתלון ביחס לחומרת הפגיעות בו והשלכותיהן כפי שתואר בתסקיר הקרבן. המתלון העיד ארוכות בבית המשפט והתרשמתי שהוא מעצים בצורה ניכרת את השלכות האירוע עליו. בין היתר, החסר בתיקוד רפואי ופסיכולוגי מכל סוג תורם להעדר האפשרות לקבל את גירסתו באשר לנזקים. יוער כי הדברים נאמרים מבלי להקל ראש בסיטואציה המבהילה בה הוא מצא את עצמו.

37. מבחינת נסיבות הקשורות בביצוע, לא נראה שקדם תכנון לאף חלק של אירועי כתב האישום. חלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירות הנהיגה היה מוחלט. הנזק שהיה צפוי מביצוע הן עבירות הנהיגה והן עבירת ניסיון השוד, היה משמעותי. הנזק שנגרם בפועל היה פחות - כאשר מעבירות

התנועה ואי הציות לשוטרים לא נגרם נזק ומניסיון השוד - נגרמו נזקים בהסתייגות שצויינה לעיל. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירות היו פסולות והנאשמים היו צריכים להבין את הפסול במעשיהם ולהימנע מהם.

38. בנוסף, יצוין שמדובר בריבוי עבירות אשר בוצעו ברצף אך לא ברור אם קיים כלל קשר ביניהם ועל כן הגעתי למסקנה שמדובר בשני אירועים שונים ככל שמדובר בנאשם 1. מתחם הענישה לגבי עבירות מעשה פיזיות ורשלנות, הפרעה לשוטרים, אי ציות לרמזור, אי ציות לשוטר ואי מתן זכות קדימה נמצא בין 9 חודשי מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר בפועל במקרה דנן ובגין ניסיון השוד בין שנתיים עד ארבע שנות מאסר. עם זאת, המקרה מתאים לפסיקת עונש כולל עבור הנאשם 1.

39. באשר לניסיון השוד, לא נראה שיש מקום לקבוע שמי מהנאשמים היה דומיננטי יותר מחברו.

40. מדיניות הענישה פורטה בפסקי הדין שהובאו על ידי הצדדים.

41. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אפנה לדברים שנאמרו בתסקירים של כל אחד מן הנאשמים כאשר זה ברור שעונשי מאסר ישפיעו בצורה שלילית על התנהלותם האישית והמשפחתית. התרשמתי ששני הנאשמים נטלו אחריות מלאה בגין העבירות שביצעו וכי שניהם עושים מאמצים במסגרת מעצרם לחזור למוטב על ידי מילוי תפקידים שונים במסגרת השב"ס. עברו הפלילי של הנאשם 1 מהווה שיקול לחומרה בעניינו כאשר הוא לא השכיל להמנע משימוש בחומרים פסיכואקטיביים ומחזרה על מעשים פליליים.

42. מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל על הנאשמים עונשים כדלקמן:

הנאשם 1

א. מאסר בפועל של 2 שנים ו- 10 חודשי מאסר בפועל ממנו תנוכה תקופת מעצרו החל מיום 25.9.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 1 שנה למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו במידה ויעבור כל אחת מהעבירות שפורטו בכתב האישום ביחס לעבירות של מעשה פיזיות ורשלנות והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן שישולם עד ליום 1.9.17.

ה. פסילה בפועל מהחזקת רשיון הנהיגה מיום שחרורו למשך שנה וכן פסילה על תנאי לתקופה של שנה במשך שנתיים לאחר מכן.

הנאשם 2

א. מאסר בפועל של 1 שנה ו- 6 חודשים ממנו תנוכה תקופת מעצרו החל מיום 25.9.16.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 1 שנה למשך 3 שנים מיום שחרורו שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת אלימות.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן שישולם עד ליום 1.9.17.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' ניסן תשע"ז, 03 אפריל 2017, בנוכחות הצדדים.

דניאל פיש , שופט